

בראשית ל 12

<p>1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָם לֵךְ-לְךָ מֵאֶרֶץ עֵבֶר וּמִמְּוֹלַדְתְּךָ וּמִבְּיַת אַבְרָהָם אֶל-הָאֲרָץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ׃</p> <p>2 וַאֲעֻשֶׂה לְךָ גְּדוּלָה וְאַבְרָכְךָ וְאַגְדִּלְךָ שְׁמִי׃ וְהָיָה בְּרַכְּךָ׃</p> <p>3 וְאַבְרָכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלְלֶיךָ אֶאְרָר וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל מְשֻׁפָּחֵת הָאָדָמָה׃</p> <p>4 וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לֹט׃</p> <p>4 וְאַבְרָם בְּן-חֶמְדָּשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן׃</p> <p>5 וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת-לֹט בְּן-אָחִיו וְאֶת-כָּל-רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת-הַגְּנֹפֶשׁ אֲשֶׁר-עָשׂוּ בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לְלֶכֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן׃</p> <p>6 וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֵם עַד אֶלֹן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בְּאֶרֶץ׃</p>	<p>1 Καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἀβραμ ”Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου εἰς τὴν γῆν, ἣν ἄν σοι δεῖξω·</p> <p>2 καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ εὐλογήσω σε καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔσῃ εὐλογητός·</p> <p>3 καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε, καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.</p> <p>4 καὶ ἐπορεύθη Ἀβραμ, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος, καὶ ὄχθετο μετ’ αὐτοῦ Λωτ· Ἀβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρραν.</p> <p>5 καὶ ἔλαβεν Ἀβραμ τὴν Σαραν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὸν Λωτ υἷόν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, καὶ πᾶσαν ψυχὴν, ἣν ἐκτήσαντο ἐν Χαρραν, καὶ ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χανααν καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χανααν.—</p> <p>6 καὶ διώδευσεν Ἀβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου Συχεμ ἐπὶ τὴν δρῦν τὴν ὑψηλὴν· οἱ δὲ Χανααῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν.</p>	<p>1 Dixit autem Dominus ad Abram : Egredere de terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrabo tibi.</p> <p>2 Faciamque te in gentem magnam, et benedicam tibi, et magnificabo nomen tuum, erisque benedictus.</p> <p>3 Benedicam benedicentibus tibi, et maledicam maledicentibus tibi, atque in te benedicentur universæ cognationes terræ.</p> <p>4 Egressus est itaque Abram sicut præceperat ei Dominus, et ivit cum eo Lot : septuaginta quinque annorum erat Abram cum egrederetur de Haran.</p> <p>5 Tulitque Sarai uxorem suam, et Lot filium fratris sui, universamque substantiam quam possederant, et animas quas fecerant in Haran : et egressi sunt ut irent in terram Chanaan. Cumque venissent in eam,</p> <p>6 pertransivit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convallē illustrem : Chananæus autem tunc erat in terra.</p>
--	---	--

<p>7 וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזָרְעֶךָ אֶתְנֶה אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְכַן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו׃ 8 וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם הַהָרָה מִקְדָּם לְבֵית-אֵל וַיֵּט אֶהְלֵה בֵית-אֵל מִיָּם וְהָעֵי מִקְדָּם וַיְכַן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה׃ 9 וַיִּסָּע אַבְרָם הַלְוִי וַנְסֹעַ הַגְּגָבָה׃</p>	<p>7καὶ ὤφθη κύριος τῷ Ἀβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραμ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ ὀφθέντι αὐτῷ. 8καὶ ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος κατ' ἀνατολὰς Βαιθηλ καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, Βαιθηλ κατὰ θάλασσαν καὶ Ἀγγαί κατ' ἀνατολὰς· καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου. 9καὶ ἀπῆρεν Ἀβραμ καὶ πορευθεὶς ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ.</p>	<p>7Apparuit autem Dominus Abram, et dixit ei : Semini tuo dabo terram hanc. Qui ædificavit ibi altare Domino, qui apparuerat ei. 8Et inde transgrediens ad montem, qui erat contra orientem Bethel, tetendit ibi tabernaculum suum, ab occidente habens Bethel, et ab oriente Hai : ædificavit quoque ibi altare Domino, et invocavit nomen ejus. 9Perrexitque Abram vadens, et ultra progrediens ad meridiem.</p>	<p>14 וַיְהִי כְּכּוֹא אַבְרָם מִצְרָיִמָה וַיֵּרָאוּ הַמִּצְרַיִם אֶת-הָאִשָּׁה כִּי-יָפָה הִוא מְאֹד׃ 15 וַיֵּרָאוּ אֶתֶּה שְׂרָי פְרַעֲוָה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל-פְּרַעֲוָה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פְּרַעֲוָה׃ 16 וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָהּ וַיְהִי-לוֹ צֹאן וַיִּבְקֶר וַתְּמַלִּים וַעֲבָדִים וַשְׂפָחֹת וַאֲתָנֹת וַגְּמָלִים׃ 17 וַיִּנְגַע יְהוָה אֶת-פְּרַעֲוָה בְּגַעִים גְּדֹלִים וְאֶת-בֵּיתָהּ עַל-דָּבַר שְׂרָי אִשְׁתּוֹ אַבְרָם׃ 18 וַיִּקְרָא פְּרַעֲוָה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה-זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא-הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתִּי הִוא׃ 19 לָמָּה אִמַּרְתָּ אֶתֶּה לִּי הִוא וְאִקַּח אֹתָהּ לִּי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתִּי קִח וְגַדְּ׃ 20 וַיִּצְוּ עָלָיו פְּרַעֲוָה אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-אֲשֵׁר-לוֹ׃</p>	<p>14ἐγένετο δὲ ἡνίκα εἰσῆλθεν Ἀβραμ εἰς Αἴγυπτον, ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα, 15καὶ εἶδον αὐτὴν οἱ ἄρχοντες Φαραῶ καὶ ἐπήγεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραῶ καὶ εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραῶ· 16καὶ τῷ Ἀβραμ εὖ ἐχρήσαντο δι' αὐτὴν, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα καὶ μόσχοι καὶ ὄνοι, παῖδες καὶ παιδίσκαι, ἡμίονοι καὶ κάμηλοι. 17καὶ ἤτασεν ὁ θεὸς τὸν Φαραῶ ἐτασμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ περὶ Σαρας τῆς γυναίκος Ἀβραμ. 18καλέσας δὲ Φαραῶ τὸν Ἀβραμ εἶπεν Τί τοῦτο ἐποίησάς μοι, ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ὅτι γυνή σου ἐστίν; 19τίνα τί εἶπας ὅτι Ἀδελφὴ μού ἐστίν; καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ γυνὴ σου ἐναντίον σου· λαβῶν ἀπότρεχε. 20καὶ ἐνετείλατο Φαραῶ ἀνδράσιν περὶ Ἀβραμ συμπροπέμψαι αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πάντα, ὅσα ἦν αὐτῷ, καὶ Λωτ μετ' αὐτοῦ.</p>	<p>14Cum itaque ingressus esset Abram Ægyptum, viderunt Ægyptii mulierem quod esset pulchra nimis. 15Et nuntiaverunt principes Pharaoni, et laudaverunt eam apud illum : et sublata est mulier in domum Pharaonis. 16Abram vero bene usi sunt propter illam : fueruntque ei oves et boves et asini, et servi et famulæ, et asinæ et camelii. 17Flagellavit autem Dominus Pharaonem plagis maximis, et domum ejus, propter Sarai uxorem Abram. 18Vocavitque Pharao Abram, et dixit ei : Quidnam est hoc quod fecisti mihi ? quare non indicasti quod uxor tua esset ? 19quam ob causam dixisti esse sororem tuam, ut tollerem eam mihi in uxorem ? Nunc igitur ecce conjug tua, accipe eam, et vade. 20Præcepitque Pharao super Abram viris : et deduxerunt eum, et uxorem illius, et omnia quæ habebat.</p>
<p>10 וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֵד אַבְרָם מִצְרָיִמָה לְגִוִר שָׁם כִּי-כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ׃ 11 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְכוֹא מִצְרָיִמָה וַיֹּאמֶר אֶל-שְׂרָי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה-נָא יוֹדְעֵתִי כִּי אִשָּׁה יְפַת-מַרְאֵה אָתָּה׃ 12 וְהָיָה כִּי-יֵרָאוּ אֹתָהּ הַמִּצְרַיִם וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתָהּ יְחִיו׃ 13 אֲמַרְיִנָּה אֶתֶּה אֲתִי לְמַעַן יִיטַב-לִּי בְּעִבּוּרָהּ וְחַיְתָה נַפְשִׁי בְּגִלְגָּלָה׃</p>	<p>10Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κατέβη Ἀβραμ εἰς Αἴγυπτον παροικῆσαι ἐκεῖ, ὅτι ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς. 11ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν Ἀβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον, εἶπεν Ἀβραμ Σαρα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Γινώσκω ἐγὼ ὅτι γυνὴ εὐπρόσωπος εἶ· 12ἔσται οὖν ὡς ἂν ἴδωσίν σε οἱ Αἰγύπτιοι, ἐροῦσιν ὅτι Γυνὴ αὐτοῦ αὐτῆ, καὶ ἀποκτενοῦσίν με, σὲ δὲ περιποιήσονται. 13εἰπὸν οὖν ὅτι Ἀδελφὴ αὐτοῦ εἰμι, ὅπως ἂν εὖ μοι γένηται διὰ σέ, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἕνεκεν σοῦ.</p>	<p>10Facta est autem fames in terra : descenditque Abram in Ægyptum, ut peregrinaretur ibi : prævaluerat enim fames in terra. 11Cumque prope esset ut ingrederetur Ægyptum, dixit Sarai uxori suæ : Novi quod pulchra sis mulier : 12et quod cum viderint te Ægyptii, dicturi sunt : Uxor ipsius est : et interficiet me, et te reservabunt. 13Dic ergo, obsecro te, quod soror mea sis : ut bene sit mihi propter te, et vivat anima mea ob gratiam tui.</p>	<p>14 ἐγένετο δὲ ἡνίκα εἰσῆλθεν Ἀβραμ εἰς Αἴγυπτον, ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα, 15καὶ εἶδον αὐτὴν οἱ ἄρχοντες Φαραῶ καὶ ἐπήγεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραῶ καὶ εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραῶ· 16καὶ τῷ Ἀβραμ εὖ ἐχρήσαντο δι' αὐτὴν, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα καὶ μόσχοι καὶ ὄνοι, παῖδες καὶ παιδίσκαι, ἡμίονοι καὶ κάμηλοι. 17καὶ ἤτασεν ὁ θεὸς τὸν Φαραῶ ἐτασμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ περὶ Σαρας τῆς γυναίκος Ἀβραμ. 18καλέσας δὲ Φαραῶ τὸν Ἀβραμ εἶπεν Τί τοῦτο ἐποίησάς μοι, ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ὅτι γυνή σου ἐστίν; 19τίνα τί εἶπας ὅτι Ἀδελφὴ μού ἐστίν; καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ γυνὴ σου ἐναντίον σου· λαβῶν ἀπότρεχε. 20καὶ ἐνετείλατο Φαραῶ ἀνδράσιν περὶ Ἀβραμ συμπροπέμψαι αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πάντα, ὅσα ἦν αὐτῷ, καὶ Λωτ μετ' αὐτοῦ.</p>	<p>14Cum itaque ingressus esset Abram Ægyptum, viderunt Ægyptii mulierem quod esset pulchra nimis. 15Et nuntiaverunt principes Pharaoni, et laudaverunt eam apud illum : et sublata est mulier in domum Pharaonis. 16Abram vero bene usi sunt propter illam : fueruntque ei oves et boves et asini, et servi et famulæ, et asinæ et camelii. 17Flagellavit autem Dominus Pharaonem plagis maximis, et domum ejus, propter Sarai uxorem Abram. 18Vocavitque Pharao Abram, et dixit ei : Quidnam est hoc quod fecisti mihi ? quare non indicasti quod uxor tua esset ? 19quam ob causam dixisti esse sororem tuam, ut tollerem eam mihi in uxorem ? Nunc igitur ecce conjug tua, accipe eam, et vade. 20Præcepitque Pharao super Abram viris : et deduxerunt eum, et uxorem illius, et omnia quæ habebat.</p>	